

Sted, hvor den tilskadekomne er under Pleje, eller til Arbejdsgiveren i det Tilfælde, at han plejer den tilskadekomne eller paa anden Maade. Kort sagt, der er Undtagelser, som der bør tages Hensyn til i alt Fald ved Henvisning til disse Paragraffer. Man maatte f. Eks. sige i § 36: Dagpenge skulle i Reglen udbetales til den vedkommende selv, jævnfør dog de og de Paragraffer foran, som bestemme noget helt andet.

Med Hensyn til Forsikringspligtens Ordning foreslaar Forslaget meget fornuftigt og rigtigt, at den Risiko, som er forbunden med Søfartsforsikringer, skulle Rederne afgive til et Forsikringsselskab. Det er vist fuldkommen korrekt, men det er vist lige saa korrekt, som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) paaviste, at der grumme let kan komme Tilfælde, hvor Sikkerheden for, at den paagældende Sømand faar det, han skal have, ingenlunde er til Stede. Jeg kan egentlig ikke godt tænke mig en absolut Sikkerhed i saa Henseende, undtagen derved, at man indskrænkede sig til at anerkende en eller henholdsvis to gensidige Ulykkesforsikringer, en for Sejlskibe og en for Dampskibe, hvorunder alle skulde være pligtige til at have deres Skibsmandskaber forsikrede. Saadanne gensidige Selskaber frembyde under alle Forhold absolut Sikkerhed, men den samme Sikkerhed kan jeg ikke ret vel tænke mig kan tilvejebringes, naar Forsikringen foretages hos et andet anerkendt, i dette Tilfælde tør jeg maaske sige, privat Selskab, thi naar Skibsrederen, som nævnt af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds, enten forglemmer eller undlader at betale Præmien, kan jeg ikke ret vel tænke mig, at noget Forsikringsselskab vilde paatage sig desuagtet at betragte Forsikringen som løbende og som gældende, uanset at Præmien mangede. Jeg antager derfor, at det faktiske Forhold vilde blive dette, at naar Præmiebetalingen ophører, vil det paagældende Selskab nødvendigvis betragte Sikkerheden som forbi, altsaa Policen som ophævet. Og den Garanti, der ligger deri, at der i § 43 er fastsat Bøder fra 50 til 500 Kr. for at forsømme noget, i dette Tilfælde i Henseende til Præmiebetaling, turde være ganske illusorisk, idet det jo let vil kunne komme til at dreje sig om meget betydelige Summer, navnlig i de Tilfælde, hvor det ligger nærmest at antage, at der kunde komme Slinger i Præmiebetalingen, nemlig for de Skibe, der gaa ud paa Langfart. For de Sejlskibe, der gaa til oversøiske

Havne, vil det jo meget let kunne være Aar og Dag, inden de komme tilbage. Hvis det i saadanne Tilfælde kommer til at skorte paa Præmiebetalingen, vil den paagældende Reder under Ulykkesforhold, under Forlis komme til at gøre en Besparelse, der er mange Gange større end det største af de Beløb, der kan idømmes ham i Mulkt.

Alt i alt erkender jeg imidlertid, at alt, hvad jeg har hørt nævne af andre ærede Medlemmer, og alt, hvad jeg selv har troet at burde fremdrage mod dette Lovforslags enkelte Bestemmelser, i Virkeligheden kun er Bagateller, som til Dels let kunne rettes, og som maaske til Dels kunne taales, hvis man ikke kan komme overens om at rette dem. For mig er Hovedsagen, at dette Forslag nogenlunde hurtigt bringes gennem Rigsdagen og op-højes til Lov, idet jeg saa har den bestemte Formening, at vi, om ikke umiddelbart derefter, saa i en meget nær Fremtid ville komme til at tage det sidste større Skridt paa dette Omraade, nemlig at inddrage Landbruget og alt, hvad dertil hører, under en Ulykkesforsikringslov, og denne Begivenhed skulde jeg hilse med saa stor Varme som nogen.

Frederiksen: Det er jo lutter velvillige Udtalelser, der have lydt om dette Forslag til Lov om Søfolks Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Søfartsvirksomhed, og da en hel Del af de Ting, jeg har tænkt at drage frem under denne Sags Behandling, allerede er dragen frem, finder jeg ikke Anledning til at komme dybt ind paa denne Sag og skal derfor fatte mig meget kort. Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at rette min Tak til den højtærede Indenrigsminister, fordi han har fremsat dette Forslag. Det hviler paa en demokratisk Grund, og der ligger en human Tanke til Grund derfor. Fra Søfolks Side, særlig af Arbejderne mellem Søfolkene, har et saadant Forslag været ventet i længere Tid. Sømandsstanden har jo, synes det, i sin Tid været Samfundets Kælebørn. Digterne have sunget kønt om dem, og forskellige Forfattere have skrevet meget smukt om Søfolkernes Energi, om den smukke Gerning, de udføre til Ære for det danske Folk. Sømandsstanden har dog i Længden ikke kunnet nøjes hermed; de mente, at de skulde have noget mere end Ros og Tak for, hvad de have udført. Naar man ser hen til de Kapitaler, som de have hentet hjem her til Danmark fra fremmede Lande, har det jo ikke altid